

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Halina Kiriło (przewodniczący)

SSN Piotr Prusinowski

SSN Bohdan Bieniek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa R.K.

przeciwko Uniwersyteckiemu Szpitalowi Klinicznemu w [...]

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 14 listopada 2016 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w [...]

z dnia 9 maja 2016 r., sygn. akt V Pa .../15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w [...] z dnia 9 maja 2016 r. odrzucono skargę kasacyjną R.K. od wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 11 lutego 2016 r.

W uzasadnieniu swego stanowiska Sąd Okręgowy wskazał, że R. K. w dniu 2 marca 2016 r. otrzymał odpis wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 11 lutego 2016 r. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w dniu 2 maja 2016 r. Natomiast skarga kasacyjna została złożona w dniu 4 maja 2016 r. (data stempla pocztowego), a więc po upływie terminu i stąd podlega odrzuceniu z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 9 maja 2016 r. złożył R. K., zaskarżając rozstrzygnięcie w całości, domagając się jego uchylenia oraz dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego oraz dowodu z zeznań powoda na okoliczność, że podpis widniejący na elektronicznym potwierdzeniu odbioru (k- 563) odpisu wyroku z uzasadnieniem nie został złożony przez powoda, ani żadnego z jego domowników. Dodatkowo w uzasadnieniu zażalenia wskazano, że konieczność udowodnienia niedoręczenia przesyłki pocztowej powstała dopiero na etapie postępowania zażaleniowego, bowiem w toku postępowania przed Sądem II instancji powód nie był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a dodatkowo nie zna zasad związanych z doręczaniem korespondencji sądowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Zgodnie z dyspozycją art. 398⁵ § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej rozpoczyna bieg dopiero od dnia doręczenia stronie skarżącej, na skutek wniosku złożonego przez nią w trybie art. 387 § 3 k.p.c., orzeczenia z uzasadnieniem. Zgłoszenie żądania doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem w trybie art. 387 § 3 k.p.c. jest zatem warunkiem umożliwiającym wniesienie skargi kasacyjnej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2016 r., V CZ 85/15, Legalis nr 1406421).

Odpis wyroku Sądu Okręgowego w [...] z dnia 11 lutego 2016 r. został doręczony powodowi w dniu 2 marca 2016 r. Stąd termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w dniu 2 maja 2016 r. Z treści zażalenia wynika, że skarżący przeczy powyższemu przebiegowi zdarzeń i wywodzi o doręczeniu odpisu wyroku z uzasadnieniem w dniu 3 marca 2016 r., co pozwala na stwierdzenie o złożeniu skargi kasacyjnej w terminie (3 maja 2016 r. był dniem ustawowo wolnym od pracy, a zatem złożenie skargi w dniu 4 maja 2016 r. pozostaje w zgodzie z art. 398⁵ § 1 k.p.c.). Tymczasem lektura akt sprawy ujawnia w sposób oczywisty, że odpis wyroku z uzasadnieniem został doręczony powodowi w dniu 2 marca 2016 r. o

godzinie 15:49. Przede wszystkim z „wyciągu” rejestru komputerowego doręczyciela, dotyczącego przesyłki, tj. orzeczenia wraz z uzasadnieniem, wynika, że dokument doręczono w tym dniu. Jest to zgodne z datą odbioru 2 marca 2016 r. wpisaną na dowodzie doręczenia (w aktach sprawy k- 563), czyli potwierdzoną podpisem osoby odbierającej przesyłkę. Dodatkowo mając numer przesyłki moment jej doręczenia można zweryfikować za pomocą strony internetowej operatora InPost (przez wpisanie nr [...]). Dane narzędzie ułatwia obliczenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej. Sformułowanie w zażaleniu przeciwnego stanowiska nie oznacza, że pogląd Sądu Okręgowego jest błędny. Warto zwrócić uwagę na brak w zażaleniu podstawy prawnej zakwestionowanego działania Sądu drugiej instancji. Obecny etap postępowania sądowego opiera się na przymusie adwokacko – radcowskim. Tego rodzaju zastępstwo wymusza składanie środków odwoławczych w sposób profesjonalny, gdyż nie jest rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie podstawy uzasadniającej uwzględnienie zażalenia.

Nie jest zasadny wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z zakresu pisma ręcznego oraz dowodu z zeznań powoda na okoliczność, iż podpis powoda (k- 563) nie został złożony przez uczestnika procesu, ani jego domowników. Skarżący zapomina, że poza kognicją Sądu Najwyższego pozostaje kwestia prowadzenia postępowania dowodowego, w tym przeprowadzenia dowodu z przesłuchania strony, czy też dopuszczenia dowodu z opinii biegłego (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Ustrojowa pozycja Sądu Najwyższego oznacza, że działa on przede wszystkim w interesie publicznym, a w sprawach jednostkowych – tylko przy rażącym naruszeniu prawa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2011 r., V CZ 51/11, Legalis nr 1182811)

Przy takim ujęciu, zażalenie powoda nie może być skuteczne i podlega oddaleniu (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).